

ארבעה אבות פרק ראשון בנא קמא

כח א ב מיי פרק יג
מלכות זקן ממון
סלכא יט סמג עין סו
סח טור ש"ע ה"ט
תעו טע"ז ח :

ממ נ ד עושע ח"מ
ס"י ח"ט טע"ז ח :

ג ה מיי פ"ח מלכות
נקי ממון סלכא ח
סמג עין סו :

נמי מלי איירי ופטור משלם ובגון שלא טרע לעבליו שפלו או ידעו
ולא יכלו לסלקו כל כך מזה והא דלא קמני נהנו לו זמן לסלקו
ולפטור משום דבהיזק נפילה גופה נמי מיירי ונחטו לו זמן לקיץ
ולספור ולפטור קאמר והשתא חזי
מלאש וקף גב עד דבשעת נפילה יס
לדמוסו לאש כמו לגור דמאש חלוק
במה שאין כח אחר מעורב בו ומבור
חלוק במה שאין תחילה עשייתו לנוק
אלא לכך דימה אותו לבור משום
דבהיזק דלאחר נפילה אין לדמוסו
כלל לאש אלא לבור :

חב חייב מיבעי ליה . בשאר
דוכתי לאש לר"ה דייק הכי כגון
*אין חצון לאש אלא בפניו, והוא
ל"כ"ב במקום שפ"ב לאחרים, דהתם
לא שייך לשון חייב אלא לשון חובה :
ורבי ישמעאל אכל שמינה . פירוש
בשלמא אכל שמינה משלם
שמינה אלא אכל כחוסה אחאי משלם
שמינה אי נמי ה"פ כיון דבשמינה
אין משלם אלא שמינה כמו שהזיק
ולא קמסינן ליה לשלם יותר ממה
שהזיק איכ כשאלכ כחוסה נמי לא
לקמסיה לשלם יותר ממה שהזיק
לשלם שמינה וה"ת אחאי טעי טפי
בדברי ר' ישמעאל לומר שאם אכל
כחוסה משלם שמינה יותר מדברי ר'
עקיבא דלאחר רבי עקיבא קאמר
נמי שאם אכל ערוגה כחוסה משלם
ערוגה שמינה שבדוחו וי"ל לפיכך
טעה בדברי רבי ישמעאל טפי משום
דקאמר רבי עקיבא לא בא הכתוב
אלא לגבות לנוקין מן העיריות משמע
ששמע מר' ישמעאל שבה הכתוב
לחייב יותר ממה שהזיק כגון דלם
אכל כחוסה משלם שמינה :

[גיטין י"א]
[ס"ט י"ב י"א]

[פ"י ש"ס שנת קנ"ג
ד"ה קל"ג]

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט
נ"ט/נ"ט
נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

דאית ליה למזיק עריות
וויביות ועיריות דניוק
לא שויה כעיריות דמויק
וויביות דמויק לא שויה
כעיריות דניוק כו' כ"ל
מהלכ'ש בשם ס"ד סנה

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

נ"ט/נ"ט

שור יוכי . שרשום ז"ד הוא מהלך זרה"ר שקרי כל חרם יס לו
רשות בנך ואם הזיק חייב חף אני אריז כו' והיינו **לפני הבורח** דמאמרי :
נפטו לו זמן . ז"ד : **מאי שנא כור שכן הזיק פלוג** . **שדך שפולין**
עם בהמט, וחי קטיף הא מילתא דלא חלקן פירכא דרגל הזיקה מלי
תורה אור ולא צור, ללא פירכא הא צורב הזיק

שור יוכי, מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק
בור תוכיח **וחור הדין** **ויבא** אמר לאסני
הא דתנן ***הכותל והאילן שנפלו לרה"ר**
והזיקו, פטור מלשלם, נהנו לו זמן לקיץ את
האילן ולספור את הכותל ונפלו בתוך הזמן
והזיקו פטור, לאחר הזמן **חייב** היכי דמי

דאפקרה בין לרב בין לשמואל **דיינו בור** →
מאי שנא בור דהזיקו מצוי ושמירתו עריך
הני נמי הזיקו מצוי ושמירתו עריך **דלא**
אפקרינהו, לשמואל דאמר כולם מבור
למדנו **דיינו בור** **לשמואל** דאפקרינהו **ולא דמי** →
לבור מה לבור שכן תחילה עשייתו לנוק
תאמר **בהני שאין תחילה עשייתו לנוק**, שור
יוכיח, מה לשור שכן דרכו לילך ולהזיק, בור
תוכיח **וחור הדין** : כשהזיק חב המזיק : חב
המזיק, **חייב המזיק מיבעי ליה** : אמר רב יהודה
אמר רב האי תנא **ירושלמי** הוא דתני
לישנא *קלילא : לשלם תשלומי נוקי *ת"ד

מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם מיטב שדהו
של ניוק ומיטב כרמו של ניוק דברי רבי
ישמעאל, ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב
אלא לגבות לנוקין מן העיריות וק"ו להקיש
והישמעאל אבר שמינה משלם שמינה אבל
כחוסה משלם שמינה **אמר רב אידי בר אבין**
הבא במאי עסקינן כגון שאכל ערוגה בין
הערוגות ולא ידעינן אי כחוסה אבל אי
שמינה אבל, דמשלם שמינה, אמר רבא ומה
אילו ידעינן דכחוסה אבל לא משלם אלא
אי שמינה אבל, משלם שמינה **המוציא מחבירו**
עליו הראיה **אלא אמר רב אחא בר יעקב**
הבא במאי עסקינן כגון שהיתה עריות
הניוק כויבורית דמויק ובהא פליגי רבי
ישמעאל סבר **דניוק** **שימינן** **ורבי**
עקיבא סבר **דבר מוים** **שימינן** **מם דברי**
ישמעאל *נאמר **ישירה** למטה ונאמר **שדה**
למעלה מה **שדה** האמור למעלה דניוק אף
שדה האמור למטה דניוק **בבב** עריות **מיטב**
שרהו ומיטב כרמו ישלם **ההאין** **ק"ו משלם**
ורבי ישמעאל *אחני *גורה שדה ואתני קרא
אתני גורה שדה כדקאמינא **אתני קרא** כגון
***דאית ליה למזיק עריות וויבורית ועיריות**
לניוק, וויבורית דמויק לא שויה כעיריות דניוק
דמשלם ליה כמיטב דדידה דלא מצי אמר
ליה **תא** את גבי מויבורית אלא גבי ממיטב

ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב אלא לגבות
לניוקין מן העיריות וק"ו **וחומר להקיש מאי ק"ל**
וחומר להקיש מאי ק"ל דנגה תורא דידן לתורא
דהקדש **שור** *דעוהו *אמר רהמנא **ולא**
שור של הקדש **אלא** לאומר הרי עלי
מנה לברך **הבית** דאתי גזבר ושקיל
מעירית, לא יתא אלא בעל חוב
ובעל

ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב אלא לגבות
לניוקין מן העיריות וק"ו **וחומר להקיש מאי ק"ל**
וחומר להקיש מאי ק"ל דנגה תורא דידן לתורא
דהקדש **שור** *דעוהו *אמר רהמנא **ולא**
שור של הקדש **אלא** לאומר הרי עלי
מנה לברך **הבית** דאתי גזבר ושקיל
מעירית, לא יתא אלא בעל חוב
ובעל

בבב
בבב

דאפקרינהו ולא דמי לבור אלא אתו במה חצר . וקיימא לן כרבינא דבתרא הוא ויש אומריין כבוליה דלא פליגי אלא כל חד וחד דייק ומקום : פ"ס' לשלם תשלומי נוק במיטב הארץ : ת"ד מיטב שדה
של ניוק דברי ר' ישמעאל ואקשי עליה אבל ערוגה שמינה משלם שמינה . אבל אם אכל ערוגה רוח ישלם שמינה דאקראת מיטב של ניוק כלומר רואין ערוגה שהיא מיטב של ניוק וישלם לו הזיק
כמותה . ודייק לעולם אינו משלם אלא כשעורה מה שאכל בלא תוספת ובגון שהי' העיריות שהיא מיטב דניוק כויבורית של מוק ר' ישמעאל אומר נתון לו הבטיח הויבורית שלו דלגני ניוק מיטב
הוא . ואמר מאי פטמא נאמר שדה לפעלה שנאמר ובער בשדה אחר והיא השדה של ניוק ונאמר שדה לפעלה מיטב שרתו מה שדה האמור לפעלה דניוק אף שדה האמור לפעלה דניוק . ר' עקיבא
אומר מיטב שרתו של מוק וק"ו וחומר להקיש . ואמר ר' עקיבא דייק מיטב שרתו (ישלם) של ניוק והוא המזיק . ור' ישמעאל ארני גורה שדה דקרא דאי את למזיק עריות
ויבורית וויבורית דיריה לא שויה כעיריות דניוק משלם לו מיטב שלו . ר' עקיבא אומר לא בא הכתוב אלא לגבות לנוקין מן העיריות וק"ו וחומר להקיש רסבר ליה כו' שפיעון בן מנסיא

כ"ט ק"ט

לקמן נ"ט
גישין מתת
[ב"ב כל
הבבא]

גליון
הש"ס

ג"מ אהני ג"מ
ט"י ערכין פו
ט"ח חוס' ד"ט
ה"ל כ'
כמוס' :

[פ"י תוספות
טעין פו
ד"ט סו]

* א"ת ד"ט
א"ת ד"ט
א"ת ד"ט

[לקמן ג']